

TTEPO

Juhlavuosisijulkaisu 1997

Sisällysluettelo

juttu.....tekijä.....sivu

Kansi	Risto Aho	1
Sisällysluettelo	Risto Aho	2
Hallitus 1997	Risto Aho	3
PJ:llä on asiaa	Marko Pantti	4
Juhlavuoden kunniaksi	Arto Siili	5
Pohojanmaan kautta	Tommi Talasmäki	7
Pohojalaanen fuksi puhuu	Antti Pitkämäki	10
Excursio Maailmanlopun Ravintolaan	Risto Aho	11
Kesätapaaminen Oprikassa	Risto Aho	13
Lehdentekijän ajatuksia	Risto Aho	14
Tapahtumalista 1997	Risto Aho	15
Vuoden rikospähkinä	Rami Hakala (Risto Aho)	16

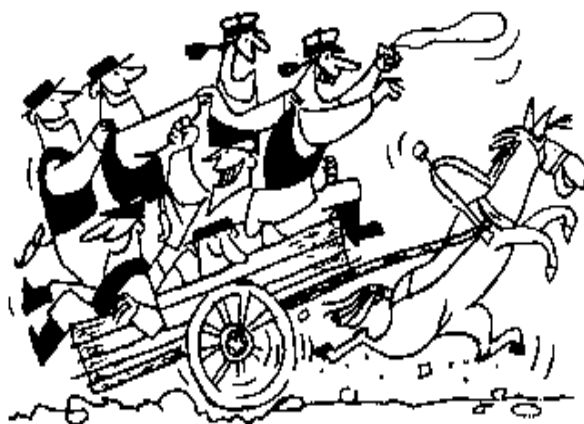
Hallitus 1997

Puheenjohtaja
Marko Pantti

Rahastonhoitaja
Antti Pitkämäki

Varapuheenjohtaja
Tero Hiironniemi

Tiedotusvastaava
Risto Aho

*Urheilu ja
huvivastaava*
Rami Hakala

Isäntä
Tommi Talasmäki

Sihteeri
Hanna Koskela

Varajäsen
Tero Kivimäki

PJ:llä on asiaa...

Kyrönjoki tulvii ja syksy on taas tullut kostuttamaan elämäämme. Vaan ei huolta, TTEPO tuo kuiviketta arkeen tämän lehtisen muodossa. Elikäs ota rento asento tuolissas i... and enjoy IT! Ja jos ei kosteus vieläkään poistunut, suosittelen... Kossshua (pohjalainen puolikuiva viini, viipyvä jälkimaku).

Viime keväänä TTEPO oli monessa mukana. Kohokohtiin voidaan lukea pyhiinvaellusmatka Koskenkorvan tehtaalte Ilmajoelle ja mitä siellä tapahtuikaan...

Wapun makkaranmyynti oli luokkaa, johon pystyy vain Simo Vaatehuoneelta (parhaimmillaan). Vuoden ehdoton kohokohta oli 15-vuotis juhla. Sitä tosin laimensi TTKY:n osakunnalle lahjoittama Sawon Wiina pullo... kyllä söi miestä.Osakunnan perinteiden mukaan

tämäkin pullo katosi mystisellä tavalla. Olisiko asialla ollut David Copperfield?

Elintasobarometrimme mukaan tilanteemme on huonontunut vuoden aikana, sillä jouduimme muuttamaan mukavan kokoisista tiloista Sähkötalosta Konetaloon, mutta jos alkaa ahistamaan niin eikun väliseinät kumoon.

Uusimpana buumina osakunnassa on golf ja turnajaisia on odotettavissa pitkin syksyä.

Marko Pantti, PEEJII

Juhlavuoden kunniaksi

TTEPO täytti kuluvana vuonna kunniakkaat 15 vuotta. Sen kunniaksi päätettiin järjestää vuosijuhla. Bileitä

suunniteltiin pidettäväksi jo joskus Helmikuulla, mutta tuli aina jotain esteitä ja juhla siirtyi muutamaankin otteeseen. Lopulta juhla järjestettiin 11.4.1997 Hotelli Hermicassa. Olin nimetty vuosijuhlavastaavaksi, joten kertoilen nyt hieman juhlaillasta.

Juhla alkoi kello 19.00 jolloin vieraat saapuivat paikalle. Mukana oli kutsuvieraita firmoista ja myös TTEPO:n perustajajäseniä. Lisäksi paikalle saapui edustava joukko aktiivisia TTEPO:n jäseniä,

vierasmäärän ollessa yli kolmekymmentä. Ruokailimme ja tietysti joimme riittävästi. Tunnelma kohosi loppuilltaa

kohden melko mukavasti. Vieraat kävivät myös saunomassa ja ilmapiiri oli melko rento ja vapautunut. Taidettiinpa jopa hieman laulellakin...

Vieraat hajaantuivat ympäriinsä siinä puolenyön aikaan, jolloin meidän edustusjoukkomme suuntasi matkansa Savolaisen Osakunnan vuosijuhlan jatkoille Hermitecin Penthouse-saunalle. Siellä meno

oli valtaisa ja hauskaa riitti.

Jossain vaiheessa siirryimme

kerhohuoneelle jatkamaan illan (tai paremmin aamun) viettämistä, joskin joukkioimme oli harventunut aikalaille...

Vuosijuhlat menivät kaikin puolin hyvin ja porukalla oli (tietävästi) hauskaa. Olettaisin että vastaavia tapahtumia tullaan järjestämään vielä jatkossakin, ainakin TTEPO 20 V juhlat tulee järjestää, joskin itse en ole paikalla (toivottavasti...) enää silloin. Vuosijuhlan ainoa hämäränpeitossa oleva asia on se SavonViina-pullo... mikähän sen kohtalo

Marko Pantti vastaanottamassa savonviinapulloa ylioppilaskunnan edustajalta

Perustajajäseniä kertomassa kerhon alkuaajoista

lienee...

Lopuksi kiitokset kaikille juhlassa olleille ja järjestelyihin osallistuneille: Ilman teitä juhlaa ei olisi ollut! Kiitos!

Kirjoitteli vuosijuhlavastaava

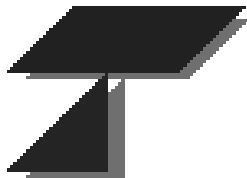
Arto Siili

Savolaisten juhlissa jatkoilla

Vuosijuhlaväki valmistumassa koskenkorvan nautintaan

Vuosijuhlia sponsoroivat Tekniikan Akateemisten liitto TEK ja Wärtsilä diesel

Pohojammaan kautta

Lähärettihin 30 hengen porukalla Pohojammaalle 17.4.-97. Reissu alkoi jo seitsemältä aamulla, joten ainoastaan aamuvirkkuimmat sinnittelivät alkumatkan hereillä. Oikein oli niin hiljaista, että kuskikin sitä ääneen ihmetteli. Parkanossa olisi aamukaffeet juotu, muttei siellä näin suurelle määrälle oltu kaffia keitetty, joten jatkoimme murtuneina aina Nurmon yöessolle asti. Siellä oli pannu kuumana ja kaikille riitti kaffetta ja pullaa niin kuin TTEPO:n kahvi-iltapäivänä ikään. Nurmoosta ostettiin myös Rehupiiklesin kasetti ja jokunen koppa olutta paluumatkaa varten.

bussilla, koska aikaa jalkautumiseen ei jäänyt. Mutta koko aika voitiin näin käyttää tehokkaasti virvoitusjuomien nauttimiseen ja iloiseen seurusteluun Seinäjoen kaupunkikuvasta: rakkaus on komia kuin - Seinäjoen keskusta.

ALKO Oy oli seuraava kohde ja siellä saatiinkin sitte nisukaffeet heti kärkeen. Ensin oli sepustusta firman toiminnasta ja sitten päästiinkin kiertelemään rankin hajuiseen tehtaaseen. Pirtua tuli valmiiksi reilu 3000 litraa tunnissa, joten aikamoinen pannu siellä poijilla pouhas. Olimme jopa pohjalaisten perinteiden alkulahteilla, kun pääsimme haistelemaan puhdasta pirtua pienestä pohjahanasta.

LAPUA Oy oli ensimmäinen vierailukohteemme ja siellä tutustuttiin sekä patruuna- että työkalutehtaaseen. Kiertelyyn taisi reilu pari tuntia vierähtää ja sitten vielä ruuat ja sufeet päälle, joten kolmen tunnin keikkahan siitä tuli. Mukaan saimme vielä tarroja, julisteita ja nipun esitteitä. Lapualta mentiin Seinäjoelle, jossa tehtiin kaupunkikierros

Excu-joukko kokoontuneena LAPUA OY:n portille

Muistoksi saimme vielä nipun Koskenkorva-kyniä.

Ravintola KOSKENKUOHU olikin sitten viimeinen ”virallinen” tutustumisemme kohde. Suoritimme siellä kaikki Koskenkorva-valan, joka sisälsi palan Koskenkorvan korppua, kulauksen klimppisoppaa, joka on Ilmajoen perinneruoka, Koskenkorva-pastillin ja kaiken huuhteluun lopuksi 4 cl taskulämmintä Koskenkorvaa. Juhlallisen valan suorittamisesta sai nimensä kirjaan ja kauniin kangasmerkin. Lisäksi vierailustamme mainittiin paikallislehdessä, koska olimme (olin) historiallisesti ensimmäinen valan suorittaja. Valan päälle maistuiakin jälleen iloliemi ja Koskenkuohussa vietimme kaikkiaan puolitoista tuntia.

Paluumatka alkoi Koskenkorvalta varsin ankeasti, koska jouduimme työntämään luksusbussimme käyntiin ilmeisesti jääkaapin vietyä vehkeestä virrat. Tunnelma oli tosin jo korkealla, eikä sitä latistanut sekään, ettei Juustoportissa tarjoiltu lainkaan alkoholia. Jatkoimme kiireesti matkaa Parkanoon, jossa suoritimme taas juomien täydentämistä ja nauttimista. Matka jatkui jälleen Rehupiiklesia kuunnellen aina

Hämeenkyröön asti. Siellä toimimme jo opitulla tavalla ja muistaakseni sitten ei enää pysähdytty tankkaamaan ennen Hervantaa, jonne saavuimme vähän ennen yhtätoista. Kerhohuoneella oli tietenkin jatkot, joihin osallistui huoneellinen humalaisia. Kerholta suunnistettiin vielä Cupolaan, missä varmaankin meni aika lujaa. Sitten vaan grillin kautta kotia sammumaan. Hyvä reissu!

Terveisin isäntänne Tommi Talasmäki

Excu-isäntä suorittamassa Koskenkorva kastetta ensimmäisenä ihmisenä maailmassa

Takaisin tampereelle päästyämme kerhohuoneelle ahtautui enemmän väkeä, kuin oli terveellistä, mutta kossulla taisi olla sama vaikutus kuin Rexionalla

Isoommastakin vehkeestä voi loppua akku kesken.

Leikkiä ikä kaikki, ainakin teekkareilla

Pohojalaanen fuksi puhuu...

Millaista on olla fuksina Eteläpohjalaisen osakunnan hallituksessa? Kovin moni ei välttämättä tiedä, sillä luottamustehtävät harvoin annetaan fuksien hoidettaviksi, tai sitten toisinpäin...

Olen nyt toiminut noin puoli vuotta osakuntamme osakuntavarainministerinä, eliä suomeksi sanottuna rahastonhoitajana. Ei, en asettunut ehdolle omasta vapaasta tahdostani. (No se ehdottaja on nyt isäntänä, heh heh) Toisaalta ei minulla kyllä mitään valittamistakaan hommasta kyllä ole, mutta vuosi ei ole vielä ohi, eikä tilinpäätös ole valmis. Pientä hommaa on alkuvuoden ollut, vaikka en olekaan ollut mikään aktiivinen osakuntalainen. Nekin kyllä on kestänyt, kun ajattelee, että tämä on sentään LUOTTAMUS tehtävä.

Fuksilla on myös aina eräitä etuja puljussa toimimisesta. Tärkein niistä on todennäköisesti fuksipisteet. Vaikka osakunta ei leimaakaan pisteitä yhtä aktiivisesti kuin killat, on niitäkin vain kertynyt, eikä vähiten hienojen Pohojammaan kautta-excursiomme ja vuosijuhlamme vuoksi. Osakunta on myös tarjonnut monta hyvää syytä olla pois luennoista, vaikkakaan en ole montaakaan niistä käyttänyt.

Osakunnasta löytää myös aina kavereita. Pohjalaiset ovat hyvin harvoja poikkeuksia lukuunottamatta sen verran suoraviivaista kansaa, että vaikei

tuntisikaan ihmistä voi silti pitää tätä kaverina, ainakin kunnes toisin todistetaan. Lisäksi, jos joku on todella Etelä-Pohjalainen, hän on melko varmasti myös osakunnan toiminnassa mukana. Sitäpaitsi jos on rahastonhoitaja, löytyy kavereita vieläkin helpommin, ainakin kun päätetään montako joukkuetta lähetetään Olvijuoksuun tai kyykkään, tai kun pohditaan, ostetaanko osakunnalle uusi jääkiekkopeli.

Rahastonhoitajakurssi oli yksi rahastonhoitajahomman "hyvistä" puolista. Vaikka sinne voi mennä ilman, että on rahastonhoitaja, ei sinne helposti tule mentyä. Rahastonhoitajan on taas miltei pakko mennä. Kurssi on monin tavoin hyödyllinen; siellä on ehkä enemmän naisia, kuin millään muulla kurssilla lukuunottamatta mahdollisesti jotain tekstiili- ja vaatetusinsinöörien luentoja. Toisaalta harva fuksi on suorittanut teollisuustalouden peruskurssia, ja olen antanut itseni ymmärtää, että asioissa on melko paljon samaa.

Jos joku fuksi sattuu joskus lukemaan tätä voin suositella aktiivisuutta osakunnan toiminnassa. Ensimmäisen puolen vuoteni aikana olen oppinut, että vaikka joutuisikin johonkin hallitusnakkiin, ei se maailmaa kaada, hallitushan on täällä vain huvin vuoksi. ☺

rahastonhoitaja
Antti Pitkämäki

Excursio Maailmanlopun Ravintolaan^(tm)

Monien vuosien ajan olivat erilaiset excursioryhmät ja killat järjestäneet excursioita ulkoavaruuteen tutustuakseen eri maailmankolkkiin ja valloittaakseen itseleen planeettoja ja aurinkokuntia. Niinpä mekin (TTEPO) päätimme vuonna 4564 järjestää ensimmäisen tähtievälisen excursiomme Maailmanlopun Ravintolaan^(tm).

Elettiin vielä vuotta 4563. Excursion järjestelyt olivat jo hyvässä vauhdissa ja oikeastaan hankkimatta oli enää matkustusalus. Ongelmaksi oli muodostunut rahapula, mutta se oli tuttua edellisiltä excursioretkiltä. Excursioiden kustannuksia ei oltu saatu peitettyä lipputuloilla koskaan aikaisemmin ja alustavien laskelmien mukaan niin kävisi nytkin, ellei sitten karsittaisi matkustusmukavuudesta ja hankittaisi matkalle jotain vanhaa rähjäistä alusta.

Vaihtoehtoina alukseksi olivat paremmuus (ja hinta) järjestyksessä uusimman USS enterprisen neitsytlento, muutaman vuoden vanha Klingoneiden sota-alus (huhujen mukaan aluksessa olisi hajuhaittoja), jonkin tuntemattoman lajin epätodennäköisyysmootorilla varustettu saappaan muotoinen alus (erikoisuutena mukavuustilat kaksipäisille olennoille), oman YO-kuntamme edustusalus, Nuukia Intergalactic Phonesin vara-alus ja asuntolayhtiö TOASin rakentama mikontalo-wäinölä alus. Kaikki alukset olivat siis vuokra-aluksia ja ainoastaan Enterprisellä tulisi miehistö mukana.

Pitkäaikaisen pohtimisen jälkeen meidän oli päädyttävä edullisimpaan alukseen, mikontalo-wäinölä alukseen. Vuokrasopimuksen teon yhteydessä meille

selvisi aluksen historia: TOAS oli rakennuttanut aluksen ensimmäistä valloitusmatkaansa varten kaksi vuosisataa sitten. Nimensä alus oli saanut 2000 luvun vaihteessa olevien asuntolakohteiden mukaisesti, valitettavasti myös muoto oli ko. asuntolakohteiden mukainen eli suoraansanottuna alus oli ruma. Vokrasopimuksen tekijä selitteli muotoa sillä, että jotkin lajit todella pitivät aluksen muodosta. (Myöhemmin selvisi, että maailmassa oli yksi sellainen laji, Borgit. Heidän yhteismielensä oli kerran jättänyt sulauttamatta aluksella matkaaajat aluksen muodon vuoksi.)

Vuosi vaihtui ja oli aika lähteä matkaan. Alus oli varustettu 1500:lle henkilölle, joista 300 paikkaa meni aikamatkustuslaitteiston asennuksen yhteydessä. Maailmanlopun Ravintolaan kun ei ilman sitä päässyt. Loppujen lopuksi alukselle jäi vielä 200 paikkaa täyttämättä, joista puolet täyttiin matkajuomisilla. Ja eikun matkaan...

Alkumatkasta päätimme käydä tervehtimässä vanhoja ystäviä Savolaisia. He olivat joitain vuosia sitten lähteneet valloittamaan itselleen planeettaa, ja asettuneetkin yhdelle.

Savolaisten vastaanottokomitea oli karu: Koko planeetalla ei ollut ainoatakaan älyllistä olentoa. Emme voineet suruksemme todeta muuta kuin, että savolaisia ei enää ollut. (Tämän faktan todettuaamme osassa alusta alkoi hillittömät bileet...) Kiiirehdimme pois planeetalta, koska emme tienneet, mikä savolaisiin oli iskenyt.

Savolaisten kurja kohtalo oli helppoa unohtaa hyvässä tunnelmassa. Ennenkuin huomasimmekaan saavuimme

**Vuosi
vaihtui
ja oli
aika
lähteä
matkaan
...**

paikkaan, jossa Maailman lopun ravintola on. Tai oikeastaan tulee olemaan, sillä nimensä mukaisesti ravintola sijaitsee ajanhetkessä, jolloin maailma loppuu. Kukaan todellisuudessa ei tiedä, milloin kyseinen ajankohta tarkalleen on. On jopa esitetty teorioita, että maailmanlopun ajankohta vaihtelisi. Kerrotaan, että ravintolan idean isä, Douglas Adams olisi tiennyt ajankohdan tai kaavan sen laskemiseksi, mutta kerran matkatessaan Maailmanlopun ravintolaan hän laskuvirheestä johtuen ajautui liian pitkälle ajassa, eli joutui maailmanloppuun. Hän kuoli (tai mistä senkin tietää).

Me käytimme yksinkertaista ja varmaa tapaa lähestyä maailmanloppua. Aluksi otimme reilun harppauksen ajassa, kuitenkin maximissaan n. puolet ajasta maailmanloppuun. seuraavaksi jälleen puolet ja taas puolet. Näin lähestyimme ääriarvona maailmanloppua saavuttamatta sitä koskaan. Kun Maailman lopun ravintola alkoi hahmottua, lopetimme aikamatkustuksen. Paikalla oli joitain muita aluksia ja robotti, jonka päättelimme olevan parkkialueen hoitaja. Robotti ei tosin liikahtanutkaan ja mentyämme juttumaan sitä se melkein onnistui masentamaan puheillaan meidät kaikki. Marviniksi sitä kutsuttiin.

Ja sitten itse asiaan: Maailman lopun ravintolaan nauttimaan biljoonia vuosia vanhoja viinejä ja viinoja ja tietenkin katsomaan itse maailman loppua. Maailman

lopusta ei voinut todeta muutakuin, että se oli suosittu. Ihmisiä istui pöydissä kilometreittäin. Tunnelma oli jokseenkin nostalginen ja toisaalta myös iloinen - olitiinhan nyt todistamassa vanhan paskan maailman tuhoutumista. No, ei tätä kauneutta voinut jäädä loppuelämäkseen ihmettelemään, täytyi lähteä.

Omaan aikaan palattuamme päätimme vielä tehdä vierailun bommareihin ennen maapallolle paluuta. Bommarit käsittivät yhden aurinkokunnan. Aurinkokunnan sisimällä planeetalla sijaitsi soittava bändi ja kahden seuraavan planeetan kuoren alle oli tehty itse bailaustilat. Tilat olivat planeetojen kuoren alla melullisista syistä. Ellei tilat olisi n. 200-300 metriä pinnan alapuolella, musiikin voimakkuus olisi liian kova.

Vihdoin nokka kotiinpäin. Matkasimme uutta moottoritietä, joka näytti vievän kohti maapalloa. Vähän ennen Aurinkokuntaamme poikkesimme pois moottoritieltä tarkoituksenamme ajaa kuun

kiertoradalle tutkiaksemme näyttääkö maapallo kauniilta maailmanloppuun verrattuna. Asetuttuamme radalle avasimme luukut maahan päin. Kauhuksemme huomasimme maapallon tilalla olevan ison pölypilven ja galaktisen moottoritien menevän pölypilvestä läpi. Kuu, jota kiersimme, leijaili hiljakseen kohti Aurinkoa minkään pitämättä sitä enää paikoillaan...

**Tunnelma oli
jokseenkin
nostalginen
ja toisaalta
myös iloinen
- olitiinhan
nyt
todistamassa
vanhan
paskan
maailman
tuhoutumista**

Kesätapaaminen Oprikassa

Osakuntamme vuotuinen kesätapaaminen oli tänä vuonna Kurikan osuuspankin mökillä, jota myös Oprikaksi sanotaan. Päivämäärä oli lauantai 16.8.

Mökki oli riittävän kaukana kaikesta sivistyksestä rauhallisen oloisen järven rannalla, joten eipä meidän oma sivistyneisyys päässyt ketään häiritsemään. Kesäilta kääntyi yöksi kaljanjuonnin, makkaranpaiston ja saunonnan merkeissä. Jotkut uskaltuivat uimaankin elokuisen kylmään veteen, pelastusliivein tai ilman☺ (Miksi helv****ssä tuohon tulee ärsyttävä naamankuva, kun yritän laittaa siihen tavallista ASCII hymiötä!)

Osallistujamäärä ei ollut päätä huimaava, vaikkakin iltaakohden ihmisiä saapui lisää. Riittipähän ainakin juomat hyvin (ihme sinänsä kun riitti, harvoin on tarjolla korikaupalla ilmaista kaljaa...)

Illan myötä osa lähti keskustaan bileisiin. Itse ainakin muistisin oleeni Pitkässä Jussissa bailaamassa muutaman osakuntalaisen aktiivihapon kanssa.

Eihän kukaan todellisuudessa muista, mitä kaikkea siellä tapahtui. Ainakaan ketään ei julistettu kadonneeksi, mukiloiduksi tai edes kauhavalaisilla viillettyksi.

Ohessa on vielä jurrikameran ottama kuva tapahtumasta.

Lehdentekijän ajatuksia

Eihän minulla todellisuudessa mitään ajatuksia ole, nehän vaativat aivot. Mutta lehteä värkätessä tuli mieleen kaikenlaisia hassuja mielteitä.

Ensinnäkin on tämä MS Wööri (eli Microsoft Office7). Kesällä oleskellessani pohjanmaalla aloitin lehden väännön kyseisellä softalla, kun ei muitakaan ohjelmia ollut saatavilla. Nyt loppusuoralla huomaa, ettei tuo ollut järkevä valinta, niin paljon kiusaa tämä on minulle tehnyt.

Aluksi kaikki meni hyvin, kun kirjoittelin ja liittelin yksinkertaista tekstiä ilman kuvia tai palstoituksia. Jossain väissä tuli mieleeni, että kaksi palstaa voisi näyttää ihan kivalta. Niinpä toteutin sen. Maalattiin teksti ja valittiin yläreuneunan namiskasta kaksi palstaa. Homma pelasi. Tässä vaiheessa ei ollut vielä kaikki teksti liitettynä dokumenttiin.

Sitten liitin (muistaakseni) rahastonhoitajan kirjoittaman fuksijutun. Onneksi en muista enää, mitä kaikkea siinä vaiheessa tapahtui (tulisi aika pitkä tarina), mutta ottamani varmuuskopio tuli sen jälkeen tarpeelliseksi.

Lisää ongelmia toi kuvien liittäminen. Niitä kun ei millään tahtonut

saada sille paikkaa, mihin ne halusi. Aina ne pomppivat jonnekkain. Esim. Seuraavalle sivulle tai kokonaan näkymättömiin (toisten kuvien alle?). Tämän jälkeen oli muun dokumentin valmis ulkomuoto pilalla. No, näistä tilanteista selvisin undo näppäimellä (onneksi undossa on enemmän kuin yksi tapahtuma muistissa...)

Olenko idiootti? Ainakin word olettaa minun olevan. Kun haluan tehdä tavallisen ASCII hymiön (kaksoispiste ja sulku kiinni) saan tällaista: ☺ Kele!

Vielä yksi asia wordistä. Sen hitaus, varsinkin kun dokumentissa on kuvia. Tein testin, jossa latastin tämän lehden aikaisemman version Linuxissa Star Officella. Näppituntumalta pystyi sanomaan heti, että dokumentti latautui muistiin nopeammin ja varsinkin dokumentin käsittely oli nopeampaa esim scrollatessa. Koneena on P66, 48M muistia ja wördin pohjana NT4.0WKS.

No eiköhän tuo riitä pakollisesta ison M:n haukumisesta. Onhan tuosta hyvääkin sanottavaa. Esim. word ei ole kaatunut kertaakaan lehteä värkätessä! (En halua edes kuvitella tilannetta, jossa käyttiksenä olisi ollu Win95!) Jotenkin tuli kuitenkin mieleen, josko olisi kannattanut opetella TeXiä.

Tästä jutusta tuli aika tietokone spesifistinen, joten jatketaan kerhohuoneen tietokoeesta. Täällä hetkellä verkonpainona on Elektroniikan laitokselta saatu 286, joka toimii telnet koneena kiitettävästi.

Nyyssit ja postit tulee luettua pienistä näppäimistöongelmista huolimatta. Tarve olisi kuitenkin jollekkkin 486 (tai edes 386)-tasoiselle koneelle, 500Mt kova ja n.16M muistia. Tässä pyörisi kivasti Linux, josta saataisiin X-pääte, HTTP-serveri ja maililistojen tarjoaja kerholle. Joten, jos olet organisaatiossa riittävän iso pamppu ja nurkissa lojuu suunnilleen tuollainen kone: Meille kelpaa!

Kaikenkaikkiaan tästä vuosijulkaisusta taisi tulla sivumäärältään pienin tähänastisista julkaisuista, vaikka tänä vuonna

tapahtui kerhossa erityisen paljon. Minkä minä sille voin, että ihmiset eivät kirjoita tekemisistään ☹ (← hmpf)(edes oppositio ei halua haukkua hallitusta!)

Lopuksi vielä pikaisesti kyhäämäni vuoden 1997 tapahtumalista:

Vuoden 1997 tapahtumia

15.2 MM-kyykä (2 Joukkuetta)

19.3 Käytäväbileet

25.3 Sauna

11.4 Vuosijuhla

17.4 Excursio

1.5 Wapun makkaranmyynti

16.8 Kesätapaaminen

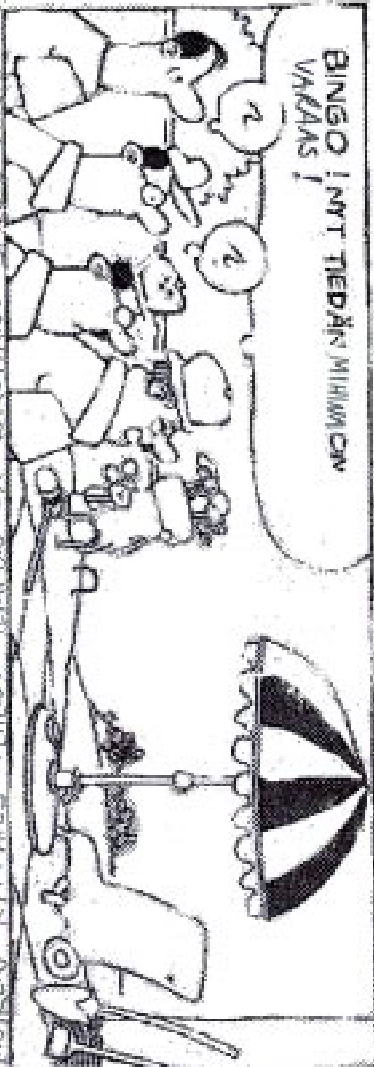
17.9 Syksyn avajaisauna

23.9 Fuksimessut

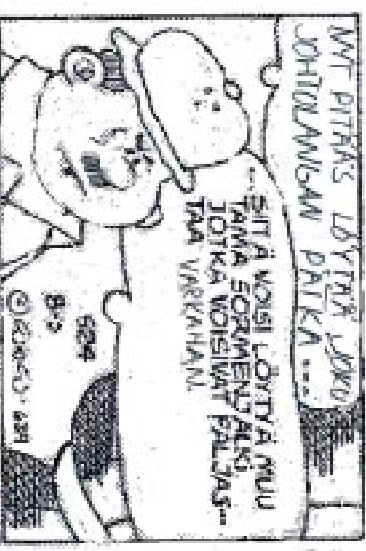
9.12 Pikkujoulussauna

Kahvi-iltapäivä joka viikko

Rikospiikinä ratkaisu: Osa kunnan isokenkänen jäsiliimää tekevä hallitus pampun oli
 muuren ryyppäes tehny tempun ja karottanu savdal viinan paljettu mihm jor ei an naitty zov jorreen

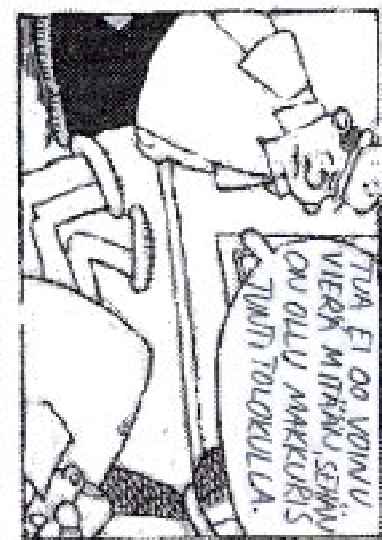

BINGO! NYT TIEDÄN MIHMOEN
 VAKAAS!

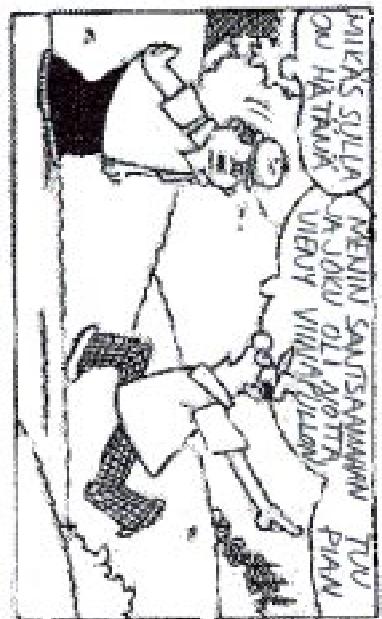

...SITÄ VOISI LOYTÄÄ MUU
 TAMAA EORIMENDÄN
 JOTKA VOISIVAT PALJAS-
 TAA VAKKUNAN.

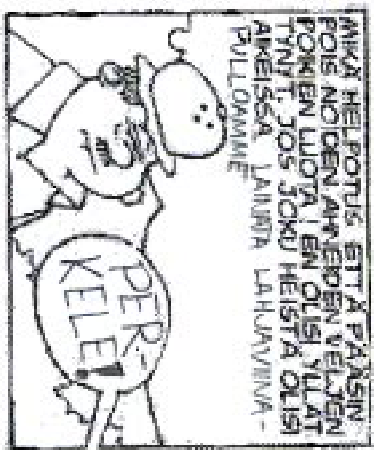
NYT PITÄKÄS LÖYTÄÄ JOKO
 JOHTUNANAN PÄIKÄ...

TUUA EI OO VOINNU
 VIERÄ MITHUN, SEMM
 OU OLLU MAKEKURIS
 TUNN TOLOKULLA.

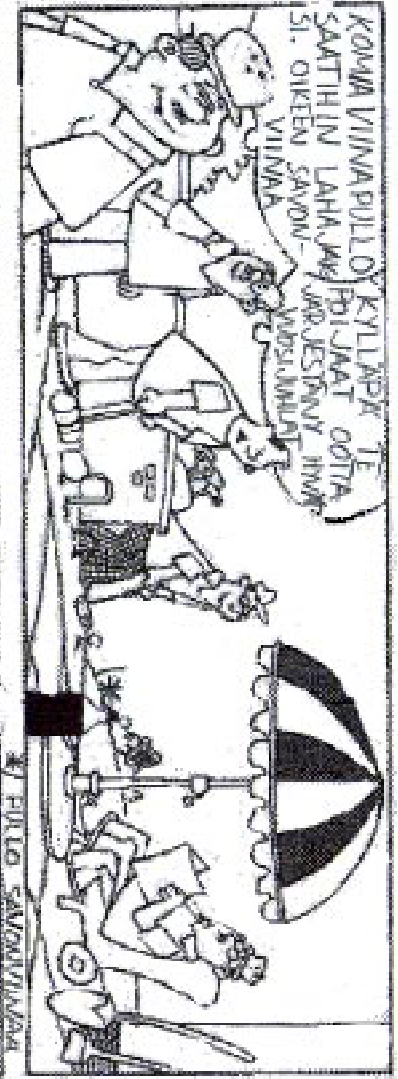

MEININ SAATSAMMANN TUU
 IN JOKU OLLI AOTTÄ
 VIEVY VIKKUNAN

PERI-
 KELE!

MIKÄ HELPOUTIS ETTÄ PÄÄSIN
 POIS NOIDEN AHEIDEN VIELTEN
 POKIEN LUOTA! EN OLLIS YLLÄT
 TUNYT, JOS JOKU HEISTÄ OLLIS
 AKEISSA, LAIHTA LAHUVAIVIA-
 PULLOMME

KOMAA VIINAPULLO KALLAPÄ TE
 SAATHIN LAHAJÄÄ PÖIJÄT OOTTA
 IS. OIKEEN SAVON-
 VIINAA

RIKOSPIIKKINÄ